

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 d'octubre del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 15-07-2015 la representació processal de L., SL va formular demanda en reclamació de quantitat contra el Sr. J.R.S.M., imposant a la defenent les costes del procediment.

II.- La representació processal de la part defenent no va contestar la demanda i va ser declarat en rebel·lia processal.

III.- Les parts van presentar oportunament els seus escrits de proposició de prova i de conclusions i posteriorment de conclusions

complementaries en haver-se dictat providència per millor proveir de 13.1.16, i posteriorment de conclusions complementaries.

IV.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 10 de febrer de 2016 i va decidir : *“que estimant íntegrament la demanda interposada per la societat mercantil andorrana per participacions “L., S.L.” contra el Sr. J.R.S.M., ha de condemnar i condemna al darrer al pagament a la primera de la suma global de catorze mil quatre-cents noranta-vuit euros amb deu cèntims (14.498,10.- EUROS), més els interessos legals meritats de conformitat amb el que disposa el II.- Considerant de la present resolució, imposant al condemnat les costes processals causades segons allò establert en la fonamentació jurídica de la present resolució judicial.”*

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la part defenent i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació, imposant a l'adversa les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- En el present litigi la part agent, L., SL, reclama el pagament de diverses minuts d'honoraris professionals per serveis prestats a la part defenent Sr. J.R.S.M. en el període comprès entre 2010 i 2014, i procedeix al descompte de les sumes entregades com a pagaments parcials, degudament documentat.

La part defenent no va contestar la demanda i va ser declarada en rebel·lia processal, compareixent posteriorment en el període de proves i va

presentar dos documents, números 5 i 6, sobre dues provisions de fons fetes a l'any 2005, per imports respectius de 6.000€ i 9.000€.

La sentència d'instància estima íntegrament la demanda i considera que aquests darrers documents aportats no tenen res a veure amb les minutes que es reclamen.

Contra tal decisió, s'alça la part vençuda.

SEGON.- Els motius de greuge contra la sentència d'instància són exactament els mateixos al·legats en les seves conclusions principals i les complementaries. Això ja faria de per si que el recurs fos desestimat. Però per exhaurir al màxim el relat dialèctic incorporat per la part apel·lant, hem d'afegir que aquesta part no ha actuat ni amb lleialtat processal ni en compliment dels principis de la càrrega probatòria que proclama.

En efecte, si el que volia la part defenent era introduir uns fets impeditius de l'acció exercida per l'agent havia d'haver contestat la demanda al·legant aquelles provisions de 6.000€ i 9.000€, cosa que hagués permès a la part contrària replicar aquests fets i aportar la prova que estimés pertinent. Lluny d'això, el que ha fet és esperar el període de proposició de prova per introduir aquelles suposades provisions amb els documents 5 i 6, sense que la part agent hagi pogut defensar-se ni proposar les proves que estimés pertinents.

I ara vol la part apel·lant aprofitar-se de que les factures aportades en conclusions per la part agent de l'any 2008 per demostrar que en minutes anteriors no es va fer cap descompte d'aquelles provisions de fons perquè eren de serveis anteriors, al·legar que com si fossin aquestes minutes aportades en conclusions per justificar aquelles provisions de fons quan per la seva cronologia ja es pot deduir que no és així, quan de la lectura de les conclusions de l'agent no ha estat aquesta la finalitat perseguida.

En conclusió, no es pot centrar el debat en uns fets (les provisions de

fons fetes l'any 2005) perquè aquests fets no han estat incorporats al debat de la litis en el moment processal oportú que era el de la contestació a la demanda i el principi de preclusivitat dels actes processals ho impedeix.

Tot això porta a la desestimació del motiu i del recurs.

TERCER.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. J.R.S.M. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 10 de febrer de 2016, que confirmem íntegrament, i imposar les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-